

Csemadokosokat díjaztunk

A 2026. január 18-án Galántán megtartott magyar kultúra napi rendezvényen 12 elismerést adtak át, a Csemadok Életmű Díjat, a Csemadok Közművelődési Díjat, a Gyurcsó István-díjat és a Fábry Zoltán-díjat. Évek óta megemlékezünk a Himnusz születésének ünnepéről, és jutalmazzuk azokat a személyiségeket, akik önzetlenül dolgoztak, dolgoznak a magyar kultúráért a Csemadok égisze alatt.

Az ünnepség bevezetőjében nemzeti imánkat, Kölcsey Ferenc Himnuszát Mokos Attila színművész előadásában hallgatta meg a közönség. A korábbi években Dráfi Mátyás előadásában hangzott el a Himnusz, a színművész halála ezért érzékeny veszteség a Csemadoknak is, emléke előtt egy kisfilmmel adóztak a szervezők. A műsorvezetők, Holop Zsóka és Kaszás Kornél köszöntötték a megjelent vendégeket, majd elhangzottak az ünnepi köszöntők.

A Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága nevében Tóth László osztályvezető kifejtette: a kultúra megélése a mai helyzetben is a jobb élet reményét hordozza. Beszéde végén kifejtette: a magyar kormány elkötelezett, hogy továbbra is segítse a magyar kultúrát, így a Csemadok munkáját is.

Az osztályvezető után Kiss Beáta, a Csemadok elnöke

szólt a közönséghez. Az elnök szerint a Csemadok felelősség a jövő nemzedékeiért, kultúránkért. A magyar kultúra napja minden alkotó ember ünnepe, minden csemadokosé, akik bár küzdelemmel, de tesznek a magyar kultúráért. A Csemadok létforma – véli Kiss Beáta, aki beszéde végén a magyar nemzeti imát idézve kérte Isten áldását a magyar nemzetre.

Gubík László, a Magyar Szövetség elnöke is köszöntötte a Csemadok tagjait. Ismét szövetséget ajánlott a Csemadoknak, viszont egy kérést is megfogalmazott: a választásokon kéri a csemadokosok segítségét is a siker érdekében.

Az ünnepi köszöntők után a lévai Éder Kristóf zongoristát hallotta a közönség.

A Csemadok Életmű Díjat a Csemadok tisztségviselői adták át. A díj Kutak Adrienn alkotása. Az elismerést elsőként Battyányi Veronika vette át, aki Szentmáriáról származik és a helyi Gyöngyvirág éneklőcsoport vezetője és alapítója. Krommer Rudolf több mint fél évszázada aktív a Csemadokban. Szerkesztésében megjelent a Csemadok Diószegi Alapszervezetének múltját bemutató kötet is. Mészáros Júlia a kisgyarmati alapszervezet elnöke. Élteni a hagyományokat, és hogy nyoma maradjon, könyvben tervezi kiadni azokat.

Nyáry Erzsébet több mint 50 éve tevékeny a Csemadokban. Vallja, hogy Csemadok nélkül szegényebbek lennénk. Török Alfréd 2005-ben lett a lévai TV elnöke, felélesztették az alvó szervezeteket és beindították a munkát.

A Csemadok Életmű Díjak átadója után Kiss Beáta elnök kiértékelte az esszéíró pályázatot, melyet a magyar nyelv napján hirdetett meg a Csemadok (erről bővebben lapunk 2-3. oldalán olvashatnak.) A díjat Kiss Beáta elnök és Zupko Tamás szórványokért felelős elnökségi tag adta át. Az esszépályázat kiértékelése után Korpás Éva tanítványai, a Sárirom Lánykák csallóközi népdalokat adtak elő. Ezt követően adták át a Csemadok Közművelődési Díjakat.

A gömörpéterfalai Illés Judit már kisdíákként pengette a húrokat az édesapja által vezetett citerazenekarban. Jurás Líviának nagy része van abban, hogy kiemelkedő eseménnyé vált a peredi csata színhelyén megvalósuló márciusi megemlékezés. A szirénfalvai Kissi Gizella a Szirén hagyományörző csoport vezetőjeként hozzájárul az értékek éltetéséhez. Nagy Erika a Csemadok Nyárasdi Alapszervezete elnökeként különös hangsúlyt fektet a településen működő kulturális csoportok közötti összefogásra. Póczos József a ragyolci alapszervezetben és

a Csemadok Nógrádi Területi Választmányában is aktív.

A közművelődési díjak átadója után a diószegi Hahota Színjátszócsoporthoz tagjai, Franta Edit és Csáki Melinda léptek színpadra.

A Gyurcsó István-díjat a Csemadok volt munkatársai kaphatják meg, az idei évben a losonci Princz Sándor részesült a kitüntetésben, a volt járási titkár még nyitrai főiskolásként került kapcsolatba a Csemadokkal. Sajnos betegsége miatt nem lehetett jelen, így a járási elnök, Gál Veronika vette át a díjat.

A Fábry Zoltán-díjat olyan határon túli személyiségek kaphatják meg, akik külföldről működnek együtt a Csemadokkal. Rákóczi Anna a Cseh- és Morvavarsági Magyarok Szövetségének elnöke a Csemadokkal 2006 óta tartja a kapcsolatot. Fő szervezője az évente Mirovban sorra kerülő Esterházy-megemlékezéseknek. Sajnos egyéb elfoglaltságai miatt Rákóczi Anna nem tudott részt venni az ünnepségen, így a CSMMSZ alelnöke, Bálint Zoltán vette át kitüntetését.

A díjak átadója után a nyárasdi Sarló Citerazenekar lépett színpadra. Zárásként elhangzott nemzeti imánk a jelenlévő művészek közreműködésével. A közönség felállva kérte Isten áldását a magyar nemzetre.

nt

Az anyanyelv az őszinteség formája

A Csemadok az Anyanyelvi Napok alkalmából hirdette meg esszéíró pályázatát, melynek témája az anyanyelvhez és a szülőföldhöz való ragaszkodás, valamint a nemzeti identitás és a kisebbségi sors vállalása volt. A meghirdetett 7 témát ehhez kötődő irodalmi idézetekkel támasztottuk alá. Köztük a Jókai – emlékéhez kapcsolódóan, két Jókai-idézet, valamint Tamási Áron, Márai Sándor, Wass Albert, Jókai Anna, Csoóri Sándor és Dudás Károly egy-egy, főképp az anyanyelvhez kötődő gondolata. Az esszéíró pályázat eredményhirdetésére a magyar kultúra napi rendezvényen került sor január 18-án, Galántán.

A pályázatba ismét több tucat esszéíró kapcsolódott be. Igaz, a négy évvel ezelőtti első alkalomhoz képest kevesebben, ugyanakkor egyre határozottabban rajzolódik ki a felnőtt nemzedék aktivizálódása. Ez a jelenség egyáltalán nem baj, hisz a gyerekeknek-tanulók-nak nagyon sok lehetősége van pályázatokra, versenyekre; így örülünk, hogy olyan felnőttek – akik nem rendezvények főszereplői, de van fontos és értékes gondolatuk a témáról, meg tudnak itt nyilvánulni. A pályázók köre ismét az alap- és középiskolások, valamint a felnőtt nemzedék volt.

A díjazottak 1. kategóriában első Hajdók Zsófia, a 2. kategóriában – Bukovszky Borbála lett az első, Hőnyi Bence különdíjas lett, a 3. kategóriában Riedl Regina az első, míg Csámpai László különdíjas. A fődíjat Gregorovics Nóra érdemelte ki, aki a harmadik kategóriában versenyzett és a Pozsonyi Comenius Egyetem Hallgatója, az esszét a díjátadó után a díjazott felolvasta.

Külön dicséretben szeretnénk részesíteni két pedagógust: Simon Anikót, a dunaszerdahelyi Kodály Zoltán Alapiskola, valamint Tóth Katalint, a komáromi Gépészeti és Elektrotechnikai Szakközépiskola pedagógusát. Rendszeres, elkötelezett tehetséggondozó munkájukkal mindketten nagyban hozzájárulnak pályázatunk sikeréhez.

A díjazott esszék elolvashatók a Felvidék.ma honlapon.

Hasábjainkon a nyertes, Gregorovics Nóra esszéjét közöljük.

„Ha az ember nem az anyanyelvén beszél, egy kicsit hazugságra kényszerül mindig. Nem azt mondja, amit valójában szeretne, hanem amit zavar nélkül ki tud fejezni. Aki az anyanyelvét felejt el, az őszinteséget felejt el örökre.”

Jókai Anna megállapítása, miszerint „Ha az ember nem az anyanyelvén beszél, egy kicsit hazugságra kényszerül mindig”, nem csupán személyes tapasztalat, hanem egy mélyebb kulturális és antropológiai felismerés megfogalmazása is. E gondolat a közép-európai kisebbségi lét egyik legérzékenyebb pontját érinti: azt a sajátos feszültséget, amely az önazonosság és a nyelv, a kimondhatóság és a kulturális hovatartozás viszonyában keletkezik. A nyelv ugyanis nem egy eszköz a sok közül, hanem az a közeg, amelyben a gondolkodás először formát ölt, és amelyen keresztül a világ jelentéssel telítődik. Az anyanyelv a létezés első otthona, az identitás belső tere, amelyben a gondolat és a szó még nem válnak el egymástól, s amelyben a kimondás és a megértés szinte veszteség nélkül találkozik.

A hermeneutika és a kulturális emlékezet elméletei egyaránt hangsúlyozzák, hogy az emberi megértés alapja nem a valóság közvetlen tapasztalata, hanem a nyelvi formák által megszervezett világ. Gadamer szerint minden megértés nyelvben történik, sőt a nyelv maga az a közeg, amelyben a lét érthetővé válik. Ricoeur ezt továbbgondolva állítja, hogy a nyelvi megformáltság egyben az identitás alapja is: a történetek, amelyekben önmagunkat értelmezzük, csak nyelven keres-

tül léteznek. Derrida pedig még radikálisabban fogalmaz: minden gondolkodás nyelvhez kötött, így nincs olyan „én”, amely a nyelv mögött vagy fölött helyezkedne el. E felismerések fényében Jókai Anna állítása egyértelművé válik: ha nem a saját nyelvünkön szólalunk meg, akkor nem csupán más szavakat használunk, hanem a belső gondolatainkhoz való hozzáférés formáját is megváltoztatjuk. A kimondhatóság tere ilyenkor eltolódik, s ez óhatatlanul bizonyos fokú torzulást eredményez.

A kisebbségi lét különösen élessé teszi ezt a problémát.

A felvidéki magyar közösség mindennapi tapasztalata az, hogy a nyelvhasználat soha nem egyszerű vagy magától értetődő választás. Az anyanyelv használata gyakran térhez, helyzethez, kapcsolatokhoz kötött: otthon magyarul, hivatalban szlovákul, intézményekben a többségi nyelven, barátok között keverten, munkahelyen alkalmazkodva, közösségi terekben pedig gyakran a hallgatás és az óvatosság határozza meg a nyelvet.

A folytonos váltakozás nem kizárólag nyelvi gyakorlat, hanem identitásgyakorlat is: az ember a beszédhelyzethez igazítja nemcsak a szavait, hanem a viszonyulásait, érzéseit, elvárásait is. Ilyen értelemben a nyelvváltás egyfajta szerepváltást is jelent, amelyben soha nem ugyanaz az ember vagyunk minden nyelven.

A nyelvi alkalmazkodás kényszere mindig magában hordozza az egyszerűsítést, az önkorlátozást vagy az öncenzúra lehetőségét is. Az idegen nyelvben meg kell keresni azt a formát, amely illeszkedik a többségi kultúra ritmusához és elvárásaihoz. A beszélő sokszor nem azt mondja, amit mondani szeretne, hanem azt, amit zavartalanul, félreértés nélkül és külön magyarázat nélkül ki tud fejezni. A gondolat és a kimondott szó közé ekkor egy finom, de határozott távolság ékelődik. Ezt a jelenséget nevezi Jókai Anna „kényszerű hazugságnak”: nem erkölcsi értelemben vett hazugságról van szó, hanem arról a belső távolságról, amely akkor keletkezik, amikor a beszélő nem a számára legtermészetesebb nyelvben formálja meg önmagát.

A közép-európai térség történelmi tapasztalata különösen ráerősít erre a felismerésre. Milan Kundera szerint a kis nemzetek számára a történelem nem dicsőségek terepe, hanem fenyegetés és törlődés fenyegetése. A kis kultúrák létkérdése nem az, hogy nagyok lesznek-e, hanem hogy egyáltalán fennmaradnak-e. Ebben a helyzetben a nyelv az a tér, amelyben a nemzeti és kulturális identitás bizonyossága létrejön. Kundera úgy látja, hogy a nyelv az a hely, ahol a kis közösség visszanyeri önmagát, ahol a létezésének értelme és kontinuitása megmutatkozik. Így a nyelv a szabadság, a kulturális ellenállás és a fennmaradás tere is.

A magyar irodalom számos szerzője érzékenyen és pontosan ábrázolta a nyelv sérülésének vagy gyengülésének tapasztalatát.

Grendel Lajos prózájában a nyelvi bizonytalanság és az identitás széthullása gyakran összefonódik: a kisebbségi léthelyzetben a nyelvvesztés nem kommunikációs hiány, hanem léthelyzeti törés. Talamon Alfonz műveiben a töredezettség és elhallgatás poétikája mögött a nyelv bizonytalanságának mélyebb tapasztalata húzódik. Márai Sándor száműzetésben élve arra a felismerésre jut, hogy az anyanyelv nem egyszerűen a legotthonosabb kifejezési forma, hanem az identitás természetes közege: száműzetése egyik legnagyobb tragédiája a nyelvi otthontalanság. Tamási Áron pedig egész életművén keresztül azt bizonyítja, hogy az anyanyelv az emberi létezés „belső tája”, amelyben minden gondolat és érzés végül megtalálja a maga természetes rendjét.

Ezek az irodalmi példák mind egy irányba mutatnak: a nyelv nem külsődleges, hanem belső természetű dolog, amely az identitást strukturálja. Aki a saját nyelvén beszél, az a saját világát mondja ki.

Aki idegen nyelvre kényszerül, annak önmaga és a kimondott szó között rés keletkezik. Ez a rés olykor alig észrevehető, de lényegi, mert éppen azokat a kulturális és érzelmi árnyalatokat választja le, amelyekben az ember valóban önmaga.

Jókai Anna idézetének mélysége abban áll, hogy ezt a jelenséget nem csupán nyelvészeti vagy kulturális kérdésként értelmezi, hanem morális jelentést tulajdonít neki. Az anyanyelv az őszinteség formája: az a hely, ahol a gondolat és a szó között nincs szükség tolmácsolásra, magyarázkodásra vagy szerepre. Idegen nyelven a kimondás soha nem mentes a választástól és a mérlegeléstől;

az anyanyelvben viszont a kimondás a belső világ természetes kibomlása. Aki elveszíti az anyanyelvét, az bizonyos értelemben a saját belső igazságát veszti el. Ezt a veszteséget nevezi Jókai Anna „az őszinteség elvesztésének”.

A felvidéki magyar közösség jövője szempontjából ez a felismerés különös súllyal bír. A kisebbségi léthelyzetben a nyelv megőrzése nem csupán kulturális örökség fenntartása, hanem a közösségi önazonosság folyamatos újrateemtése.

A nyelvben adódik tovább a kulturális emlékezet, a történetek, az identitás és azok a finom, kollektív érzületformák, amelyekben a közösség önmagára ismer. A nyelv tehát nem csupán múlt, hanem jövő is: az a tér, amelyben a közösség saját folytathatóságát megalkotja.

Jókai Anna mondata ebben az összefüggésben válik igazán teljessé. A nyelv nemcsak eszköz, hanem létforma. Nem egyszerűen beszélünk rajta, hanem benne létezünk. Aki ezt a teret elveszíti, annak nemcsak a beszéde sérül, hanem az önazonossága is. A közép-európai kisebbségi közösségek – így a felvidéki magyarság – számára az anyanyelv ezért nem csupán kulturális választás, hanem erkölcsi tartás: annak vállalása, hogy önmagunkat a saját világunk nyelvén mondjuk ki, és nem engedjük, hogy a kimondhatóság határai mások elvárásai szerint szűküljenek.

Az anyanyelv végső soron az önazonosság tere. Abban rejlik a hitelesség, a kimondhatóság és a közösségi lét folytonossága. A magyar szó nem csupán hangzás vagy grammatika, hanem a közösség belső ritmusa, amelyben a múlt, a jelen és a jövő egyaránt megszólal. És amíg e szó él, addig él az a közösség is, amely kimondja. **ek**

A Csemadok Zsitvabesenyői Alapszervezete 2025 év végén ünnepelte a Tallós éneklőcsoport fennállásának 45. és a Besenyői Citerazenekar fennállásának 50. évfordulóját. Az ünnepséget Balogh Darina elnök nyitotta meg, záróbeszédében kiemelte, hogy a hagyományok Zsitvabesenyőn még mindig elevenen élnek, ha ilyen sokáig fenn tudtak maradni csoportjai.

Az ünnepségre meghívást kaptak az elmúlt 20 évben aktívan szereplő csoporttagok is. A műsorban szerepeltek a meghívott csoportok is, akiket ünnepelni hívtunk: a Tardoskeddi Fehér Akác Asszonykórus, a Tardoskeddi Férfikar, a Nagykéri Vegyes Éneklőcsoport, a Szímői Rozmaring Citera – és Népdalkör és helyi Szépkorúak csoportja. Tiszteletét tette a kürti Bokréta Vegyes Kórus néhány tagja és az Udvardi Dalárda tagjai. A csoportok felköszöntötték az ünnepelt citera és éneklőcsoportot, valamint még nagyon sok együtt eltöltött évet kívántak a baráti csoportokkal. Megemlíteném még vendégeink közül Veszprémi Ferenc volt zsitvabesenyői tanító bácsit, aki a Besenyői Citerazenekar és az éneklőcsoport bölcsőjénél is bábáskodott, vagyis alapítótag volt. Veszprémi Ferenc az alapiskolában zenét tanított, szerencsére mindig nagyon sok jó hangú tanítványa volt, így volt kiből válogatni, több volt diákja ma is aktívan énekel vagy citerázva énekel. A hivatalos ünnepség után jöhetett a finom svédasztalos vacsora. A vacsorát kísérte Kotlár – Bocska primás zenekara, amely sok elfele-

dett nótát és éneket is eljátszott a vendégeknek. A fiatalabb generációról sem feledkeztek el a szervezők, hiszen felváltva a cigányzenekar és a DIMENZIÓ zenekar szolgáltatva egész este a zenét. Tombola húzásával még szórakoztatóbbá tették a műsort a szervezők. Örömmel tölti el a vezetőség és a szervezők szívét, hogy a majdnem egy éves készülődés meghozta gyümölcsét és mindenki elégedetten távozott az ünnepségről.

Az ünnepséget hagyományörző kiállítással is egybekötöttük így a résztvevők megcsodálhatták a gyönyörű népviseleteket, tárgyakat, régi fényképeket és krónikákat. **bd**

Egyre több helyen fogalmazódik meg a közös kirándulások igénye, ebbe a sorba beletartozik a közös túrázás is, akár saját szülőfalunk környékén. Ezek jó lehetőséget biztosítanak, hogy a közösség kötetlenül együtt töltsön a szabadidejét, miközben a túrázással egészségünket is óvjuk. A Csemadok Szalóci Alapszervezetének vezetősége ezért január 10-ére újróléti túrát szervezett, amelyen minden korosztály képviseltette magát. **KJ**

A Csemadok Zétényi Alapszervezete együttműködve a községgel gazdag programmal zárta a 2025-ös évet, a 2026-os évet pedig újróléti koncerttel nyitotta meg.

A Hagymányok a tavaszi és téli ünnepkörben rendezvényt a Magyar Kormány Nemzetpolitikai Államtitkársága a Bethlen Gábor Alapon keresztül támogatta.

A projekt keretén belül szívmelengető adventi koncert előzte meg a községi adventi koszorú megáldását és az első gyertya meggyújtását. Az eseményt Kukó Miklós polgármester és Szakszon Anna, a Csema-

dok alapszervezetének elnöke nyitotta meg, majd Takács Dénes plébános atya osztotta meg adventi gondolatait az ünnepség résztvevőivel. Ezután következett az Emmánuel együttes ünnepi koncertje, amelyen a zene és az adventi várakozás meghitt hangulata találkozott. Az adventi koszorú ökumenikus megáldása Gajdo József plébános atya és Szopó Ferenc, bodrogszentesi lelkipásztor részvételével történt. Mézeskalács illatok, mézeskalács díszítés és kézműves foglalkozások jellemezték advent harmadik vasárnapját, majd sor került a harmadik gyertya közös

meggyújtására is. A mézeskalács díszítésnek rejtelmait Bukus Tímea mutatta meg az érdeklődőknek.

Advent negyedik vasárnapján a tájháznál tartottuk meg a „Falusi nagykarácsony” hagyományos eseményt, itt rajzkiállítással is vártuk az ünnepségre érkezőket. Mátyás Hudák Katalin karácsonyi dallamai emelték a rendezvény színvonalát és hangulatát.

A jótékonysági újróléti koncerten a KIN-CSEM zenekar lépett fel, szívmelengető dallamaikkal kívántunk minden résztvevőnek boldog új évet. **GE**

A Szenci járásban koncertekkel kezdték a 2026-os esztendőt.

Már hagyománnyá vált a Csemadok Gútori Alapszervezeténél, hogy január elején újrakezdik a koncertet szervezni, idén sajnos programot és időpontot kellett változtatniuk, de az előadás nagyon jól sikerült és a kultúrház is megtelt. Január 11-én Varga Miklós volt a gútoriak vendége, a koncertre az egész járás területéről érkeztek érdeklődők. A közönség együtt énekelt a művésszel, hiszen az István, a király rockopera több részlete is elhangzott, de az Európa című dal is nagy sikert aratott. Varga Miklós néhány újabb dalát is előadta.

Szencen az Akusztik Quartett énekeltette meg a közönséget január 14-én. Az eredetileg másfél órára tervezett előadás a csapat örömmelének köszönhetően két órára sikeredett, rekordszámú, négy ráadás dallal.

Vadkerti Imre, Szűts István, Sipos János, Sipos Dávid és Zsapka Attila mosolyt csalt az arcokra, és időnként könnyeket is a szemekbe, ismert slágerekre kívül megzenésített verseket is előadtak. Felcsendült Nagy László Adjon az Isten szerencsét című jókívánságokat tartalmazó verse is, de a Zöld, a bíbor és a fekete, a Kell ott fenn egy ország és a Barátaim című dal is, és persze az Isten újja megérintett, hogy mindenki érezze: jó magyarnak lenni.

nt

2026. január 10-én, születésének 105. évfordulóján méltó ünnepségen emlékeztek meg az archaikus népi imák kutatásával ismertté vált Erdélyi Zsuzsanna Kossuth-díjas néprajztudósról az

Ekel községhez tartozó Viharos-pusztai kastélyban, ahol a tudós 12 éves koráig élt családjával, mielőtt visszaköltöztek budapesti otthonukba.

A rendezvényt Simonics Béla, a Történelmi Vitézi Rend tagja és családja, Ekel község önkormányzata, a Csemadok Ekel Alapszervezete, a Felvidéki Értéktörzök és a Viharos Baráti Társaság szervezte. A rendezvényen ismertették Erdélyi Zsuzsanna életútját és munkásságát, felidézve azt a szellemi örökséget, amelyet a kutató maga így fogalmazott meg: „A vándorló garabonciása leszek népemnek. Kicsi tarsolyomba sok kincset hordok és szétszórom az érdeklődőknek, a tudatlanoknak, küzdök tollal, szóval, szellemem, lényem fegyvereivel.”

A megemlékezésen részt vett Erdélyi Zsuzsanna mind a négy gyermeke: Borbála, Miklós, Dániel és Zsófia. A rendezvény a tudós 80. születésnapjára készített dokumentumfilm levetítésével zárult.

vl

A Ragyolci Jázmin Női Kar idei, január 24-én megtartott újrakezdési hangversenyét összekapcsolta a kórus megalakulása 30. évfordulójáról való ünnepi megemlékezéssel. A jubileumi találkozó műsorában a hazai kórus mellett bemutatkozott a fülepküspöki Pro Musica, a losonci Serly Kamarakórus, a szécsényi Erkel Ferenc Vegyes Kar, az Ózdi

Városi Vegyes Kar és a tornaljai Andante Vegyes Kar. Az Andante ezzel a Jázmin 2024-es tornaljai vendégszereplését viszonzta. A jó hangulatú, színvonalas műsort követően György Péter polgármester és a vendégkórusok köszöntötték a jubiláló kórust és annak érdemes karnagyát, Tóth Ágneszt.

-il-

A magyar kultúra napja alkalmából rendezett ünnepi esten január 22-én a résztvevők a magyar nyelv és kultúra sokszínűségét ünnepelték. Az esemény során versek, zenei előadások és irodalmi műsorszámok váltották egymást, amelyek különleges hangulatot teremtettek a közönség számára.

A műsor központi elemei között szerepelt Pákó Marika és az Örömműhelyének előadása, amely nagy sikert aratott a jelenlévők körében. A programot tovább színesítették a Református Iskolaközpont és a P. Jozef Šafárik Gimnázium diákjainak szavalatai, akik megható versekkel járultak hozzá az est ünnepi hangulatához.

A rendezvény méltó módon emlékezett meg a magyar kultúra értékeiről, és lehetőséget teremtett a közösség számára a közös ünneplésre és az irodalom, valamint a zene iránti tisztelet kifejezésére. **KJ**

A Csemadok Lévai Alapszervezete hagyományosan ebben az évben is megrendezte az Újévi Operett Gálát a Junior kultúrközpontban. A fellépő művészek Szeredy Krisztina, Hajtman Livia, Leblanc Győző, Mészáros Edina és Vanya Róbert csodálatos hangjukkal, káprázatos táncprodukciókkal, lenyűgöző ruhakölteményekkel ünnepi pillanatokot, nevetést, vidám hangulatot varázsoltak a terem falai közé a Dunakeszi Szimfonikus Zenekar kitűnő kíséretében.

A zsúfolásig megtelt terem közönsége időnként együtt dúdolta, énekelte a magyar operett gyöngyszemeit a művészekkel és többperces állótappsal köszönte meg az ismert, közkedvelt és sikeres előadók felejthetetlen alakítását. Az emlékeztető, gyönyörű est megrendezéséért köszönet illeti Éder Máriát a Csemadok Lévai Alapszervezetének elnökét és a vezetőség tagjait. Az operett gála kitűnő belépő volt az új évbe. A zene színes világának, szépséges örökzöld daloknak csodálatos pillanataival gazdagított. **BR**

2026. január 4-én a Csemadok Fegyverneki Alapszervezete az újévet már harmadik alkalommal teltházas nótagálával kezdte. A rendezvény énekesei, fellépői Wurcz Péter, Hajtman Livia, Hlavács Veronika, Barti Éva, Szolár Mária, Kišš György, Smid Erzsébet, Dr. Nagy Andrea, Mészáros András, Magyar Nándor, Básti János, Jarábek Noémi és Kovács Gyula voltak, és a kíséretet Mezei Zsolt és cigányzenekara szolgáltatta.

A Csemadok országos elnöke, Kiss Beáta is részt vett a rendezvényen, melyen beszédével emelte az est színvonalát. A Csemadok Lévai Területi Választmányának elnöke, Kovács Péter szintén megtisztelt bennünket jelenlétével.

A jó hangulatban zajlott majdnem négy órás nóta maraton alatt a közönség együtt énekelte az ismert nótákat a fellépőkkel, a rendezvény végén pedig vastappsal köszönte meg a színvonalas előadást. **HV**

A Sajó Banda kezdeményezésére jött létre az a különleges zenei formáció, amelyben felvidéki magyar népzenei együttesek fogtak össze egy nagyszabású közös koncert megvalósítása érdekében. Az eredeti ötlet megfogalmazása óta több sikeres fellépést is maguk mögött tudnak a zenészek. A fiatal, tizen- és huszonéves zenészekből álló Felvidéki Banda újévi koncertjén Rozsnyón mutatta be legújabb lemezét is. A bemutatót január 10-én tartották meg nagy sikerrel.

Fotó: rozsnovidek.sk;
kj

Dernőn már több évtizedes hagyomány, hogy az új év első szombatján focitornát rendezünk, a második szombaton pedig a Pipityke-túrára kerül sor.

Január 3-án helyi focisták gyűltek össze, hogy összemérjék tudásukat. Összesen 8 csapat mérte össze erejét, és a torna végén díjazták a győztes csapatot, a legjobb játékost és a gólkirályt is.

Január 10-én került sor a Pipityke túrára, amely idén a harmincadik évfordulóját ünnepelte. A túrán részt vettek testvértelepülésünk, a magyarországi Bükk-szentkereszt túrázóit is. A túrán összesen 200 fő vett részt. A csúcs alatti turistaházban a vendégeket meleg italok és káposztaleves várták.

Az idei tél gyönyörű tájakkal ajándékozott meg bennünket, így a túra igazán emlékezetes és sikeres volt.

Mindkét eseményt a Csemadok Dernői Alapszervezete közösen a dernői focicsapattal és Dernő község önkormányzatával közösen szervezte.

KJ

A Csemadok Tornai Alapszervezete idén a magyar kultúra napján és a nemzeti imánk, a Himnusz születésének 203. évfordulóján, 2026. január 22-én könyvbemutatóval ünnepelt. Surovec Róbert, a tornai származású regényíró, helytörténész, pedagógus, a Csemadok Tornai Alapszervezetének alelnöke Tornán, a felújított kultúrház konferenciatermében bemutatta legújabb helytörténeti kötetét és egy általa szerkesztett antológiát.

A szerző a Foszlányok egy Torna múltjából című legújabb könyve egy helytörténeti novelláskötet. 1685-től, a tornai vár lerombolásától, a Rákóczi-féle felkelésen, a tornaiak Napóleon elleni harcán, Rákóczi Ferenc, Kazinczy Ferenc, Jókai Mór és Márai Sándor Tornán való tartózkodásán, az első színjátszó csoport és a helyi önkéntes tűzoltó egyesület megalakulásán túl, egészen 1950-ig, a Csemadok alapszervezet megalakulásáig megélt történetekről lehet olvasni a novelláskötetben. A szerző személyes vonatkozásáról is ír, a dédapja és a Novák család életéről és mindennapjairól a faluban. A könyv szlovák nyelven is megjelent. A kötet irodalmi és vizuális élményt is nyújt az olvasónak. A könyvben található három QR-kód, melynek köszönhetően kisfilmeket tekinthet meg az érdeklődő.

A másik kiadvány, a Tornai mozaikok című könyv az író által szerkesztett antológia, amely a tornai költők és írók válogatott művei. Az antológiában többek között olvashatóak Palotai Csorba Ákos, Péchyiné Bartóky Mária, Nagy Olivér, Fecső Pál és Páll Ágnes versei és írásai.

Mindkét kiadvány a Csemadok tornai alapszervezet kiadásában a Bethlen Gábor Alap támogatásával jelenhetett meg. A keresztszülő, mint az első regény kiadása alkalmával, most is Oravec Atila, Torna község polgármestere és Kajkó Henrietta, a Csemadok tornai alapszervezet elnöke voltak.

ZI

Az ipolyviski Csemadok első kvízestje január 9-én került megrendezésre, és nagy sikerrel zárult. Négy, egyenként öt fős csapat mérte össze tudását, ráadásul minden csapat 60 százalék feletti eredményt ért el. A jó hangulatról és a színvonalas lebonyolításról Juhász Gábor kvízmester gondoskodott. A sikerre való tekintettel izgatottan és bizakodva várjuk a folytatást, valamint a következő kvízestet is. *SJA*

Harmadik alkalommal telt meg a farnadi kultúrház a helyi Csemadok-alapszervezet által életre hívott kvízesten. A 2026. január 16-án megvalósult rendezvény mára túlnőtt a község határain: a 22 csapat fele a környező településekről érkezett, így több mint száz játékos mérte össze tudását.

A generációkat összekötő eseményen a logikai feladványoktól a dalfelismerésig terjedt a skála, miközben a nézőtérről szurkolók is figyelemmel kísérték a pontvadászatot. A sportszerű, de feszült küzdelem végén a „vendégjátékosok” domináltak, így a dobogó összes fokát vidéki csapatok foglalták el.

Az első helyezetteknek járó esztergomi élményfürdő-belépő mellett értékes borsomagok és ajándékok találtak gazdára. A szervezők a nagy sikerre való tekintettel már a jövő évi folytatást tervezik. *MI*

A Csemadok Lévai Alapszervezete ünnepváró családi délutánt szervezett az adventi karácsonyvárás pillanataiban, a közösségépítés és baráti együttlét jegyében. A gyerekek Sándor Ágnes és Srna Tünde vezetésével kézműveskedtek, majd kedves kis alkotásaikkal feldíszítették a karácsonyfát. Török Gabriellának a finom sütemény elkészítésénél besegítettek az ügyeskező fiúk is.

A délután folyamán a Mona Lisa Smile koncertzenekar A szavak dallamán című előadásában gyönyörködhettünk Berec Péter harmonikaművész közreműködésével. Az ismert és közkedvelt zenekar a Csemadok székházban Fövényi Sándor kortárs költő verseinek megzenésített változatait adta elő a dalszerző Vislai Tibor gitárjátéka kíséretében és Viszlay Mónika az együttes énekese csodálatos hangján. Az ünnepi est fénypontjaként Berec Péter kápráztatott el lenyűgöző harmonikajátékával.

A családi délután és az előadás karácsony ünnepváró pillanatait varázsolta a lévai Csemadok székház falai közé. Köszönjük Török Alfrédnek az alapszervezet volt elnökének és Éder Máriának a jelenlegi elnöknek a kiváló szervezést, amely vidám hangulatú baráti beszélgetéssel ért véget. *BR*

IMPRESSZUM:

Felelős kiadó: Kiss Beáta, a Csemadok elnöke | **Főszerkesztő:** Neszméri Tünde | **Szerkesztők:** Görföl Jenő, Takács Ottó | **Szerzők:** Balajti Lajos, Balla Rózsa, Balogh Darina, Gecse Erzsébet, Hlavács Veronika, Kovács János, Mácsadi István, Setény Jakus Annamária, Vass Laura, Zborai Imre | **Kiadja:** Szlovákiai Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség – Csemadok, 815 57 Bratislava – Pozsony, Nám. 1. mája 10-12. www.csemfesztsk.sk, www.csemadok-hu.eu | **Nyomda:** Palatia Nyomda és Kiadó Kft., Győr